

Iskee talven kylmä kalpa, saapuu halla, hyinen routa. Kiinni on syysoven salpa, poissa päivän lämmin pouta. Lumeen peittyy synkkä salo, alkaa viiman hurja ajo. Poiss' on kesän kultavalo, jää vain kuuran kalsa kajo. Häipynyt on veden juoksu, pakkasrumpu mailla paukkaa. Unhoon vaipuu kukkain tuoksu, pyryn raivoratsut laukkaa. Varhain saapuu hämy tumma, laskee sinisiipi hento. Talvi-illan linnun kumman hauraan hiljainen on lento. Maa lapsinensa syvää unta nukkuu lumipeitteen alla. Kuurakukkaa kymmenkunta loistaa joka ikkunalla. Öisin revontulet loistaa, soihdut taivaan tähtivöisen. Tähtein kylmät silmät toistaa loimun tanssin talviöisen. Kauneus kylmän talvipäivän, valkohohtavainen hanki tuo taas mieliin ilon häivän, vaikk' maa jäiden viel' on vanki. Nauru lasten leikkivien ylös taivaan kattoon kantaa. Hymy päivän sädehtien talven riemun rintaan antaa.